

Folketingets Europaudvalg

ERHVERVSMINISTEREN

23. oktober 2018

Besvarelse af spørgsmål 14 alm. del stillet af udvalget den 3. oktober 2018 efter ønske fra Søren Søndergaard (EL).

ERHVERVSMINISTERIET

Slotsholmsgade 10-12
DK - 1216 København K

Spørgsmål:

Ministeren bedes oplyse, om Danmark i overensstemmelse med EU-retten i forbindelse med offentlige udbud kan kræve, at arbejdet skal foregå på danske løn- og arbejdsvilkår, selvom opgaven vindes af en virksomhed, som udfører opgaven eller arbejdet i et andet EU-land, f.eks. ved digitalt arbejde.

Tlf. 33 92 33 50
Fax. 33 12 37 78
CVR-nr. 10092485
EAN nr. 5798000026001
em@em.dk
www.em.dk

Svar:

Jeg har forelagt spørgsmålet for Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen, der oplyser følgende:

”Det er Konkurrence- og Forbrugerstyrelsens vurdering, at der ikke kan stilles krav om at opgaver, der udføres i et andet EU-land, skal udføres under danske løn- og arbejdsvilkår. Sådant et krav er således ikke proportionalt med kontraktens genstand.

Ordregiver har, i forbindelse med gennemførelse af udbud, imidlertid mulighed for at fastsætte specifikke krav til kontraktens gennemførelse, herunder miljømæssige, sociale eller beskæftigelsesrelaterede krav.

Sådanne kontraktbetingelser kan stilles i medfør af udbudslovens § 176 og skal opfylde tre betingelser:

1. De skal oplyses på forhånd,
2. De skal være forbundet med kontraktens genstand og
3. De skal være i overensstemmelse med EU-retten.

Oplysning på forhånd kan ske enten i udbudsbekendtgørelsen eller i det øvrige udbudsmateriale. Det følger af gennemsigtighedsprincippet, at særligt byrdefulde kontraktvilkår skal angives i udbudsbekendtgørelsen.

At kravet skal være forbundet med kontraktens genstand vil sige, at kravet skal være knyttet til den konkrete opgave, som skal udføres under den udbudte kontrakt. Der kan således ikke fastsættes krav, som vedrører ge-

nerelle forhold hos leverandøren eller andre opgaver, som leverandøren udfører.

Kontraktbetingelserne skal endvidere være i overensstemmelse med EU-retten, herunder udstationeringsdirektivet, GPA-aftalen i WTO-regi og frihandelsaftaler med lande udenfor EU. Ordregiver kan således ikke fastsætte kontraktbetingelser, der kan hindre virksomhederne fra andre EU-lande i at deltage i udbudskonkurrencer.

Sådanne hindringer kan dog i visse, særlige tilfælde være lovlige, såfremt kravene er grundet i legitime hensyn, fx saglige hensyn til arbejdstagernes beskyttelse. Dette kræver dog, at den pågældende handelshindring, udover at forfølge et legitimt hensyn, også skal være proportional. Handels-hindringen skal med andre ord være egnet til at opfylde dens formål og må ikke gå længere end, hvad der er nødvendigt for at opnå dette mål.

Denne vurdering skal ses i lyset af, at EU-Domstolens dom i sag C-549/13, som vedrører dette spørgsmål. Sagen indebar, at den vundne opgave blev udført i et EU-land (producentlandet), hvorefter produktet importeret til et andet land (bestillerlandet) på linje med anden handel over landegrænserne. EU-Domstolen har i denne sag afgjort, at det pågældende bestillerland ikke må stille krav om, at udførelsen af arbejdet i producentlandet skal ske efter de løn- og arbejdsvilkår, som gælder i bestillerlandet. Denne type handelshindring opfattes altså under alle omstændigheder ikke som proportional og er dermed ulovlig.

Årsagen er bl.a., at der ved fastsættelse af krav om nationale løn- og arbejdsvilkår i forbindelse med udførelse af opgaver i en anden EU-medlemsstat ikke er nogen sammenhæng med leveomkostningerne i den pågældende medlemsstat, og det gennemsnitlige produktivitetsniveau i landet. Dermed er det vurderingen, at mulighederne for at opnå fordele fra international arbejdsdeling ville mindskes.”

Med venlig hilsen

Rasmus Jarlov